

ΚΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΤΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Έτησια διά μὲν τοὺς ἑνταῦθα
κ. κ. συνδρομητὰς δρ. Ν. Δ. 12.
Διά τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 18.
Διά τὰ δημόσια γραφετὰ φρ. 24.

Διά πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν
δέκα στίχων δραχμὰς. 3.
Διατριβαὶ καὶ δικαστικαὶ καταχω-
ρίσεις κατ' ἀποκοπὴν.

«Πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτε-
ρόν ἐστιν ἢ πατὴρ καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον.» (Πλάτων.).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΚΡΙΣΕΙΣ

ἐπὶ τῆς τελευταίας ἐν Κωνσταντινουπόλει
πολιτικῆς μεταβολῆς.

Μοναδικὴ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν Ὀσμά-
νων καὶ λίαν παράδοξος εἶναι ἡ διεξα-
γωγὴ τῶν τελευταίων ἐν Κωνσταντι-
νουπόλει πολιτικῶν γεγονότων. Ἐν
μέσῳ τηλικαύτης ὕλικῆς, ἠθικῆς καὶ
κοινωνικῆς τοῦ Ὀσμανικοῦ Κράτους
παραλυσίας, ἐν μέσῳ ἀναρχίας, ἐπα-
ναστάσεων, σφαγῶν, χρεωκοπίας καὶ
γενικῆς καταπτώσεως, βεβαίως ὁ ἔμ-
φρων παρατηρητὴς πᾶν ἄλλο ἐδικαι-
οῦτο νὰ προσμένῃ ἢ τὴν διάπραξιν τοι-
αύτης ἡσυχίας καὶ ἀναιμάκτου πολιτι-
κῆς μεταβολῆς.

Ἐν τούτοις ἡ τοιαύτη ἐν μιᾷ καὶ
μόνῃ νυκτὶ ἐκθρόνισις τοῦ Σουλτάνου
Ἀζίζ καὶ ἡ ἀνάρρησις τοῦ Μουράτ Ε'.
εἶναι πλέον γεγονότα ἀφορμὴν σπου-
δαίαν τῇ δημοσιογραφίᾳ, τῇ πολιτικῇ
καὶ τῇ διπλωματίᾳ δίδοντα πρὸς νέας
σχέψεις καὶ μελέτας ἐπὶ τῶν τῆς Τουρ-
κίας πραγμάτων.

Καὶ ἔνθεν μὲν βλέπων τις τὴν ἐχε-
μυθίαν, τὴν σύνοιαν καὶ τὴν ἐπιτηδειό-
τητα ὑφ' ἧς συνελήφθη τὸ σχέδιον τῆς
μεταβολῆς, τὸ θάρρος καὶ τὴν δραστη-
ριότητα μετ' ἧς ἐξετελέσθη, τὴν εὐτα-
ξίαν καὶ ἡσυχίαν ἧτις ἐπ' αὐτῆς καὶ
μετ' αὐτῆς ἐπεκράτησε, καὶ ἐπὶ πᾶσι
τὸ πρόγραμμα τοῦ νέου Μονάρχου καὶ
τὰς ἐν αὐτῷ ὑποδεικνυόμενας ἀρχὰς
τῆς ἰσότητος πάντων τῶν τοῦς Τουρ-
κίας λαῶν, ἀληθῶς οὐ μόνον τὰς ἐν
Κωνσταντινουπόλει δικαιοῖ διὰ τὰ εὐ-
αγγέλια τῆς χαρᾶς, τὰς χρηστὰς ἐλ-
πίδας καὶ τὸ λαμπρὸν ὅπερ οἰωνίζον-
ται μέλλον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς παρασυ-
ρόμενος ὑπὸ τοῦ βέουματος δύναται
μέχρι τινὸς νὰ συγχαίρῃ, καὶ τὴν με-
ταβολὴν ἀληθῆ μεταπολίτευσιν νὰ ἀ-
ποκαλῆ, καὶ ἐν θύραις τὸν συνταγμα-
τικὸν χάρτην νὰ ὑπολαμβάνῃ καὶ πολι-
τικὸς, δικαστικὸς καὶ στρατιωτικὸς
ἀρχοντας Ἕλληνας τε καὶ Σλάβους,

Βουλγάρους τε καὶ Ἀρμενίους, Ἐ-
βραίους τε καὶ Αἰθίοπας συγκαθημέ-
νους μετὰ Τούρκων καὶ συνδιοικοῦντας
καὶ συστρατηγοῦντας καὶ συνδικάζοντας
νὰ φαντάζηται. Πρὸς δέ, καὶ πῶς ὅχι;
Βουλὴν καὶ Γερουσίαν μεμορφωμένην
νὰ ἐλπίζῃ διὰ τοῦ χρόνου, καὶ ἐπὶ τὸ
βῆμα τοῦ Ὀσμανικοῦ κοινοβουλίου
βροντῶντας τοὺς ῥήτορας τῶν εἰρημέ-
νων λαῶν καὶ τὸν Μουράτ Ε'. ὡς ἄλ-
λον Ἐρρίκον Δ'. τῆς Γαλλίας καὶ αὐ-
τὰς τὰς θρησκευτικὰς διαφορὰς οἰκο-
νομοῦντα καὶ συμβιβάζοντα.

Ἐνθεν δὲ πάλιν σκεπτόμενος ὅτι
καὶ ἄλλοτε ἐγένοντο ἐν Τουρκίᾳ σπου-
δαῖαι πολιτικαὶ μεταβολαὶ ἀλλ' ὅμως
πᾶσαι ἀφεῶρων εἰς τὸν κρατοῦντα
λαὸν καὶ μόνον ἐν αὐτῷ περιωρίζοντο
σκεπτόμενος ὅτι καὶ ἄλλοτε ἐπιστά-
σης ἐνάγκης σιδηρᾶς, ἐδόθησαν χάρ-
ται ἰσοπολιτείας ὡς π. χ. τὸ μετὰ τὸν
Κριμαϊκὸν πόλεμον Χάτι Χουμαγιούν,
ἀλλ' ὅμως οὐδεμία αὐτῶν ἐγένετο ἐ-
φαρμογῇ, ἀναγκάζεται νὰ γίνηται σκε-
πτικώτερος καὶ ἐπιφυλακτικώτερος,
καὶ μάλιστα καθ' ὅσον τοιοῦτοι βασι-
λέων ἐκθρονισμοὶ καὶ δυναστειῶν πτώ-
σεις καὶ ἀναστάσεις, οὐ μόνον ἐν Τουρ-
κίᾳ ἀλλὰ καὶ παρ' ἄλλοις ἀνεπτυγμέ-
νοις λαοῖς οὐχὶ οἱ πάντοτε βελτιώσεων
γίνονται πρόξενοι πολλάκις δὲ καὶ τρέ-
πουσι τὴν κατάστασιν αὐτῶν ἐπὶ τὰ
χεῖρα.

Δὲν ἀγνοοῦμεν ὅτι ὁσάκις τὰ στοι-
χεῖα ἐν τινι πολιτείᾳ συγχρούονται,
τότε κατ' ἀνάγκην ἀνάπτει τὸ πῦρ τῆς
ἐπαναστάσεως, τὰ δὲ ἀντίθετα στοι-
χεῖα ἀντιπαλαίοντα καταθιβάσκονται
καὶ, ἐκλιπόντων τῶν ἀσυμβιβάστων, ἐ-
πανέρχεται πάλιν τὸ πολιτικὸν ἰσοζύ-
γιον.

Ἄλλ' ὅμως ἐν τῇ περι ἧς ὁ λόγος
μεταβολῆ εἶναι πιστευτὸν ὅτι ὁ δε-
σπόζων Ὀσμανικὸς λαὸς ἐνήργησε
ταύτην ὅπως καταθίβασθαι ἐαυτὸν
μέχρι τῶν λαῶν τῶν αὐτῷ δουλεύον-
των καὶ οὐχὶ ὅπως θεραπεύσῃ μᾶλλον

τὰς ἑαυτοῦ ἀνάγκας καὶ ἱκανοποίησιν
τὰς ἀπαιτήσεις του ;

Εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ πτώσις τοῦ
Ἀζίζ καὶ τοῦ Μουράτ ἡ ἀνάρρησις
δὲν ἐνηργήθησαν ὑπὸ Γενιτσάρων
οὐδὲ συνωδεύθησαν ὑπὸ σφαγῶν, ἐμ-
πρησμῶν καὶ λεηλασιῶν, ἀλλ' ὅμως
κίνημα ἐπὶ κεφαλῆς οὐ τινος εἶχον
τεθῆ οἱ σοφτᾶδες οἱ μολᾶδες καὶ
ἄλλα τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ
στοιχεῖα, εἶναι δυνατόν νὰ ἔχῃ φιλε-
λεύθερα καὶ ἀνεξίθρησκα ἐλατήρια σκο-
ποῦντα μάλιστα τὴν μετὰ τῶν ἀπίστων
ἰσονομίαν ;

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ κρίνωμεν αὐ-
στηρῶς οὐδὲ νὰ πιστεύωμεν ὅτι ὁ Μι-
δάτ, ὁ Ἀβνῆ, ὁ Ρουστῆ καὶ οἱ ἄλλοι
ἐπίσημοι τῶν Ὀσμάνων ἄνδρες, οἱ τὴν
μεταβολὴν ἐνεργήσαντες, δὲν ἐνήργη-
σαν αὐτὴν ὑπὸ πατριωτισμοῦ καὶ ὑπὸ
τοῦ αἰσθήματος ὅπερ φλέγει παντὸς
νοήμονος τὴν καρδίαν, ὅταν βλέπῃ ὅτι
ἡ πατρίς αὐτοῦ βαίνει ἀκατασχέτως
πρὸς μοιραῖον ὄλεθρον, ἀλλὰ δὲν δι-
καιούμεθα νὰ δυσπιστῶμεν μήπως οἱ
ἄνδρες οὗτοι δὲν ἔχωσι τοσαύτην αὐ-
ταπάρρησιν, ὥστε νὰ προβῶσιν εἰς με-
ταβολὰς σπουδαίας, καὶ ἴδωσι μεθ'
ἑαυτῶν συνυπουργοῦντας καὶ συνάρ-
χοντας τῶν ἄλλων ἐθνῶν τῆς πατρί-
δος τῶν τοῦς ἀριστέας ; ἄλλως τε ἡ
φοβερὰ προδοσία ἦν οἱ ἄνδρες οὗτοι
μετῆλθον πρὸς τὸν καλέσαντα αὐτοῦς
καὶ ἐμπιστευθέντα τὴν κυβέρνησιν δυ-
στυχῇ ἡγεμόνα δὲν εἶναι ἀξία θαυμα-
σμοῦ βεβαίως παρὰ τοῖς πεπολιτισμέ-
νοις λαοῖς.

Παραλείπομεν ν' ἀναφέρωμεν τὸν
οἰκτρὸν θάνατον Μονάρχου πλήρους
ζωῆς, ἐν τῷ δεκάτῳ ἐνάτῳ αἰῶνι ὑπερ-
μεσοῦντι, οὐδὲ θέλομεν νὰ κηλιδωθῇ,
διὰ τοῦ βέουσαντος ἐκ τῶν φλεβῶν τοῦ
ἀτυχοῦς Ἀζίζ αἵματος ἢ εἰς τὸν θρό-
νον ἀνάβασις τοῦ Μουράτ Ε'. ἀλλ' ὅ-
μως φρονοῦμεν ὅτι παρὰ τῇ βασιλευ-
σύσῃ οἰκογενεῖα φοβερὰ ἐγείρονται μί-
ση, καθ' ὅ,τι ἥκιστα δύναται τις νὰ ἱ-

κανοποίηση τήν κοινήν γνώμην κἀν ἐπτάκις δεκαεννέα ἰατροὶ ἤθελον βεβαιώσαι τήν αὐτοκτονίαν.

Τότε δὲ μόνον δύναται νὰ ἱκανοποιηθῆ ἡ κοινὴ γνώμη, ὅταν δηλαδὴ δειχθῆ ὅτι ἡ ἐνεργηθεῖσα μεταβολὴ δὲν εἶναι μόνον ἀλλαγὴ δυνάστου ὑπὸ φίλων αὐτοῦ καὶ ἐχθρῶν τοῦ προκατόχου ἐνεργηθεῖσα πρὸς ἐπίρρωσιν τῆς δεσποτείας αὐτῶν ἀλλ' εἶναι ἀληθῆς μεταπολίτευσις οὐ μόνον πρὸς τὸ συμφέρον τῶν Τούρκων ἐνεργηθεῖσα, ἀλλὰ καὶ τὴν κατάργησιν μακραιώνος δουλείας τῶν ὑπὸ τοὺς Ὀσμάνους λαῶν σκοποῦσα καὶ πρὸς εἰσαγωγὴν ἰσονομίας, ἰσοτιμίας καὶ ἰσοπολιτείας μεταξὺ κρατούντων καὶ κρατούμενων ἀποβλέπουσα.

Πλὴν πρὸς ταῦτα, καίπερ ὄντα τὴν μόνην τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος λύσιν καὶ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν ἀνάπλασιν, οὐ μόνον ἡ πολιτικὴ τῆς Ῥωσσίας καὶ κατὰ συνέπειαν τῶν τριῶν συμμάχων ἀντιστρατεύεται, ἀλλὰ καὶ ἐκ μέρους μὲν τοῦ νέου Σουλτάνου ἀπαιτεῖται ἰσχυρὰ θέλησις, ἐκ μέρους δὲ τῶν Νεοτούρκων αὐταπάρνησις καὶ πολιτικὴ ἀρετὴ, ἣν ἡμεῖς ἐπ' αὐτῶν, τό γε νυν ἔχον, δὲν ἀναγνωρίζομεν.

ΑἴΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΡΟΝΟΝ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝ ΜΟΥΡΑΤ ΤΟΥ Ε΄.

—ο—

«Τὸ κίνημα, καθὰ ὁμολογεῖται ἤδη, παρεσκευάζετο πρὸ πολλοῦ. Αἱ διαδηλώσεις τῶν σοφτᾶδων ἦσαν τὰ προανακρούσματα αὐτοῦ. Ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ κινήματος ὑπῆρχον κατ' ἀρχάς οἱ δημοφιλέστεροι ὑπουργοὶ καὶ λειτουργοὶ τοῦ Κράτους, αἵτινες ἄχρι τοῦδε σημαντικῶς ἀπεμακρύνοντο τῶν πραγμάτων, βαθμηδὸν δὲ προσεχώρησαν εἰς αὐτὸ ὅλοι σχεδὸν οἱ ἐπίλεκτοι ἄνδρες τῆς Τουρκίας, πλὴν εὐαρίθμων καὶ ὀρισμένων προτῶπων ἧτοι τοῦ Μαχμούτ Νεδίμ πασσᾶ καὶ τινων φίλων τοῦ συστήματος αὐτοῦ. Κορυφαῖοι τοῦ κινήματος ἦσαν ὁ Μιδᾶτ πασσᾶς, ὁ Χουσεῖν Ἀβνή πασσᾶς ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, ἡ Α. Υ. ὁ μέγας βεζίρης καὶ μετ' αὐτῶν ὅλοι οἱ πατριῶται τῆς Τουρκίας. Συνειργάσθησαν δὲ μετ' αὐτῶν ἐν πλήρει ἀρραδίᾳ καὶ ἡ Α. Ε. ὁ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν Ἀχμέτ πασσᾶς καὶ ἡ Α. Υ. ὁ σέιχουλισλάμης Χαϊρουλάχ ἐφένδης. Μοχλὸς τῆς κινήσεως ὑπῆρξεν ὁ Μιδᾶτ πασσᾶς, βραχίον δὲ στιβαρὸς ἡ Α. Ἐξ. ὁ Χουσεῖν Ἀβνή, οὐτινος ἐθαυμάσθη ὁ δεξιὸς διοργανισμὸς καὶ ἡ ἐντελής παιδαγωγία καὶ τάξις ἣν ἔδωκεν εἰς τὸν στρατόν.

Ἦδη ἀπὸ ἡμερῶν οἱ δύο πρῶτοι μετὰ τῆς Α. Υ. τοῦ Μεγάλου Βεζύρου Μεχμέτ Ρουσσῆ πασσᾶ συνήρχοντο εἰς ἰδιαίτερα μυστικοσυμβούλια τὰ ὅποια κατέληξαν εἰς τὸ σπουδαῖον καὶ κρίσιμον γενικὸν συμβούλιον, τὸ τῆς ἐσπέρας τῆς δευτέρας, ὅπερ συνέληθεν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ἐν ᾧ παρήσαν πλὴν τῶν προμνησθέντων καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐκ τῶν λογᾶδων τῆς Τουρκίας, ὁ Ζιὰ ἐφένδης, ἄλλοτε πρῶτος

σουλτανικὸς γραμματεὺς, ὁ Ἀγιάχ ἐφέντης ἄλλοτε γενικὸς διοικητὴς τῶν τηλεγράφων καὶ ταχυδρομείων, ὁ ἐκ τῶν Οὐλεμάδων Σεῖδ βέης κλπ. Οἱ θρησκευτικοὶ ἀρχαγοὶ τῶν Οὐλεμάδων εἶχον διακοινώσαι πρὸς τὸ συμβούλιον γνώμοδότησιν καθ' ἣν ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ δικαίου ὁ ἐκθρονισμὸς Σουλτάνου, ἀποδεδειγμένου ὡς ἀνικάνου καὶ ἐναντία πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους πολιτευομένου.

Οὗτω συνηγμένου τοῦ συμβουλίου, περὶ τὴν ὀγδόην ὥραν τῆς πρωῆς, ἀπεστάλη ὁ Ῥεδίφ πασσᾶς, ἀρχαῖος στρατηγὸς καὶ ἀγωνιστὴς, πρόεδρος τοῦ Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου (Δάρι Σουρά), μετὰ 4 ταγματικῶν στρατοῦ ὅπως περιζώσῃ τὰ ἀνάκτορα τοῦ Δολμά Βακτσὲ ἀπὸ ξηρᾶς καὶ ἀφ' ἐτέρου ὁ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν Ἀχμέτ πασσᾶς ὁ Κουσαρεὺς μεταβᾶς ἐπὶ τοῦ θωρηκτοῦ Μεσουδιγὲ ἀγκυροβολοῦντος πρὸ τῶν ἀνακτόρων ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγίαν αὐτοῦ καὶ ἀπέκλεισε τὰ ἀνάκτορα ἀπὸ θαλάσσης διὰ λέμβων καὶ ἀκατίων πολεμικῶν. Ἀφ' ἐσπέρας ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, μολονότι προσεκληθῆς τρίς, ὑπὸ τοῦ πρῶην Σουλτάνου, ἠρνήθη νὰ παρουσιασθῆ προφασισθεὶς ὅτι κατεῖχετο ὑπὸ δριμυτάτου πόνου καὶ ἀνέβαλε τὴν παρουσίαν αὐτοῦ διὰ τὴν πρωῆν τῆς ἐπιούσης. Περὶ τὰ χαράγματα ὁ πρίγκηψ Μουράτ ἐξῆλθε τῶν ἀνακτόρων καὶ ἐπίβας τῆς ἀμάξης τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, ἧτις ἐπερίμενον ἐκεῖ μετὰ τοῦ Χουσεῖν Ἀβνή πασσᾶ, διηυθύνθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν, ἔνθα καὶ ἐγένετο ἡ πρώτη ἀναγόρευσις τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, ἐνώπιον τῶν μεγαλειτέρων ὑπουργῶν τοῦ Κράτους, τῶν μοχλῶν τῆς νέας ταύτης Αὐτοκρατορίας. Ἐνῶ δὲ τὴν ἀναγόρευσιν ταύτην ἐχαίρειζεν ἡ πρωτεύουσα διὰ κανονοβολισμῶν, τὰ δὲ πλοῖα ἔχοντα ὑψωμένα τὴν σημαίαν ἀνταπεκρίνοντο διὰ τῶν αὐτῶν πυροβολισμῶν, ὁ πρῶην Σουλτάνος ἐγρηγορῶς τυγχάνων καὶ μὴ ἐννοῶν τὰ γινόμενα εὐρίσκειτο εἰς μεγάλην ἀνησυχίαν, ὅτε ὁ ἐξοχώτατος Ῥεδίφ πασσᾶς ὁ πολιορκῶν τὰ ἀνάκτορα ἔλαβε διαταγὴν ἐκ μέρους τοῦ νέου Σουλτάνου ὅπως διαβιβάσῃ εἰς τὸν πρῶην τὴν ἀπόφασιν τοῦ νὰ ἐγκαταλίπῃ τὰ ἀνάκτορα τοῦ Δολμά Βακτσὲ ἀμέσως, καὶ μεταβῆ μετὰ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Τόπ-Καπῆ, εἰς τὸ λεγόμενον Ἐσκῆ-Σεράι, κείμενον ἐν Βυζαντίῳ, ἅτινα ὄρισθησαν ὡς κατοικία αὐτοῦ. Τὴν διαταγὴν ταύτην τοῦ νέου Σουλτάνου διέβιβασεν εἰς τὸν πρῶην ὁ Ῥεδίφ πασσᾶς διὰ τοῦ κιζλάρ-ἀγασῆ εἰπόντος μετὰ σεβασμοῦ ὅτι οἱ λέμβοι περιμένουσι εἰς τὸ παραθαλάσσιον ἵνα μετακομίσωσι τὴν Α. Μ. μετὰ τῆς οἰκογενείας του εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Τόπ-καπῆ. Ὅτε ἡ πρῶην Μεγαλειότης του ἐπληροφόρηθη ἤδη καὶ τὴν τῶν ἀνακτόρων πολιορκίαν, ἔγνω τὰ γινόμενα καὶ ἐν τῇ καταλαβούσῃ τὴν καρδίαν αὐτοῦ μελαγχολία, ἤνοιξε τὰς θύρας τοῦ χαρμεῖου ζητήσας τὸ κάλυμμα αὐτοῦ ὅπως ἀπέλθῃ συγχρόνως δὲ προσεκάλεσε παρ' ἐαυτῆς τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς του εἰς οὓς διακοινώσας τὰ τελεσθέντα, πρόστρεψε ἵνα ἀπέλθωσι ἀμέσως τῶν ἀνακτόρων.

Ἐν τῇ κρίσιμῳ ἐκείνῃ στιγμῇ ἡ πρῶην Μεγαλειότης του ἐκλαυσεν πικρῶς καὶ ἀκολούθως ἐπέβη λέμβου διευθυνθείσης εἰς Τόπ-Καπὸν καὶ περιζωσμένης κύκλοθεν ὑπὸ ἄλλων λέμβων τοῦ ναυστάθμου, ἀκολουθου-

μένης δὲ ὑπὸ ἐτέρων φερουσῶν τοὺς πρίγκηψας, τὴν βασιλομήτορα καὶ δύο ἐκ τῶν συζύγων αὐτοῦ, αἵτινες ἀπεδιβάσθησαν εἰς Τόπ-Καπὸν Ἐν τῷ μετῴ τούτῳ ὁ νέος Σουλτάνος ἐν τῷ Σερασκεράτῳ ἐδέχετο τὰ συγχαρητήρια πάντων τῶν παρουσιασθέντων ἵνα προσκυνήσωσιν αὐτόν. Οἱ ἀνώτεροι ὑπουργοὶ τοῦ Κράτους εἰδοποιήσαντες ἤδη τὸς κατωτέρους ὅπως παρερευθῶσιν εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Δολμά-βαξὲ περὶ τὴν ὄν ὥρ. τῆς ἡμέρας διὰ μεγάλην τελετήν, ἔμενον παρὰ τῷ νέῳ Σουλτάνῳ, μετ' αὐτῶν δὲ διεκρίνετο καὶ ὁ ἐκ τῶν ἡμετέρων ὁμογενῶν Ἐξ. Χρηστάκη ἐφένδης Ζωγράφος, ἀρχαῖος εὐνοούμενος καὶ τραπεζίτης τῆς Α. Μεγαλειότητος. Ὁ νέος Σουλτάνος διέταξε ν' ἀνοιχθῶσιν αἱ θύραι τοῦ ἰδιαίτερου Σουλτανικοῦ θαλάμου, ἐν ᾧ ἐδέχθη τὰς ἐπισκέψεις ἀπείρου λαοῦ μεταξὺ τῶν ὁποίων διεκρίνοντο χιλιάδες σοφτᾶδων, ὧν οἱ πλείους ἐξεφώνουν καὶ εὐχὰς ὑπὲρ μακροημερεύσεως αὐτοῦ. Μικρὸν μετὰ τὴν κένωσιν τῶν ἀνακτόρων, ὁ νέος Σουλτάνος διὰ τῶν αὐτοκρ. ἀκατίων μετέβη εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Δολμά-Βακτσὲ. κανονοβολοῦντων τῶν πλοίων καὶ ζητωκραυγούντων τῶν πληρωμάτων. Μετ' ἐθνικῆς ἀγαλλιάσεως σημειοῦμεν ἐνταῦθα ὅτι ἡ Α. Μ. ἐξέφρασε τὴν Αὐτ. Αὐτοῦ εὐαρέσειαν ὅπως συνοδευθῆ καὶ ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Χρηστάκη ἐφένδης Ζωγράφου, ὅστις καὶ εὐγνωμόνας ἀποδεχθεὶς τὴν ἐντολήν ταύτην μετέβη ἐπίσης εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Πρὶν ὅμως ἀπέλθωσιν ἐκεῖ, ἡ Α. Ἐξ. ὁ Χρηστάκης ἐφένδης εἶχεν εἰδοποιήσῃ τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκονομικὸν Πατριάρχην ὅπως σπεύσας ἔλθῃ εἰς προσκύνησιν τοῦ νέου Σουλτάνου, ἐπειδὴ δὲ ἡ Α. Π. ἔνεκα ἀσθενείας δὲν ἠδύνατο νὰ μεταβῆ, ἐπληροφόρησε τὴν Α. Ἐξ. διὰ πατριαρχικοῦ γράμματος τοῦτο, παρακαλέσας αὐτὴν ἵνα ὑποβάλλῃ τὰς προσήσεις καὶ εὐχὰς τῆς εἰς τὴν Α. Μ. καὶ τὴν ἐντὸς ὀλίγου παρουσίαν τῆς Ἱερᾶς Αὐτῆς Συνόδου ἐπὶ τούτῳ. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη διήλθε τῶν χειρῶν ἀπὸ τῶν στρατιωτῶν εἰς ὑπαξιωματικὸς καὶ δι' αὐτῶν εἰς ἀξιωματικὸς καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι τοῦ ἀνωτέρου στρατιωτικοῦ ὑπαλλήλου, δι' οὗ ἐδόθη τῷ ὑπουργῷ τῶν στρατιωτικῶν, ὅστις καὶ ἀπέδωκε ταύτην εἰς τὸν Χρηστάκην ἐφένδην Ζωγράφον εὐρισκόμενον παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ τοῦτο σημειοῦμεν ἵνα καταδείξωμεν τὸν διοργανισμὸν τῆς στρατιωτικῆς τάξεως ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν.

Ἄμα τῆς Α. Μ. μετοβ. σης εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Δολμά Βακξὲ, ἔνθα ἐβῆσαν ἐκ δευτέρου αἱ ὑπὲρ τῆς ἐκθρονίσεως αὐτοῦ εὐχὰι, ἐφθασαν ἐκ Φαναρίου οἱ Συνοδικοὶ ἀρχιερεῖς ὧν προεξήρχον οἱ Σεβ. ἄγ. Κουσαρεῖας καὶ Κυζίκου, συνοδευόμενοι καὶ ὑπὸ τριῶν τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου μελῶν τῶν κ.κ. Μ. Μαχάσογλου, Ε. Ζωγράφου καὶ Ν. Ψυχάρη, συνοθενόντες δὲ καὶ μετὰ τῶν ἐκεῖ περιμενόντων πατριαρχῶν τοῦ Ἀρμενικοῦ ἔθνους καὶ τῶν λοιπῶν Κοινοτήτων παρουσιάσθησαν εἰς τὸν νέον Σουλτάνον, συντόμου προσφωνήσεως γενομένης ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἀρμενίων ἔνεκα τῆς ἀπουσίας τοῦ ἡμετέρου. Ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος ἐξέφρασε τὰ δέοντα διὰ τοῦ Μ. Βεζύρου, ἐν ὀλίγοις καὶ τοῦτο, διότι ἡ παρουσίας αὐτῆ ἦν ὅλως ἐκτακτος καὶ ἡμιεπίσημος, σκοπὸν δὲ εἶχε μόνον τὴν προσφορὰν συγχαρητηρίων ἐπὶ τῇ ἀναγορεύσει αὐτοῦ. Ἐνῶ ἀπῆρχοντο τῶν ἀνακτόρων οἱ πνευ-

ματικοί αρχηγοί, παρατηρήθη ότι τὸ λοιπὸν χαρέμιον τῆς πρώην Μεγαλειότητός του ἔμεινεν ἔτι ἐν τοῖς ἀνακτόροις. Ἐπὶ τούτῳ προσεκλήθη ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος ἵνα διατάξῃ καὶ τούτου τὴν ἀπόσυρσιν εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Τόπκαπη, ὅτε νέοι λέμβοι ἀπήνεγκον τὰς ὑπολειπθείσας γυναῖκας εἰς Τόπκαπη τὰ ἐνδύματα δὲ αὐτῶν ἐπέλεοντο κατόπιν βρεχόμενα ἕνεκα τοῦ μὴ πύσαντος ὕδατος.

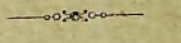
Μόλις περὶ τὴν 10ην ὥραν ἔφθασεν καὶ ὁ Χαχάμπασης ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν προκρίτων ἐβραίων, ὅστις μόνος πλέον καθυπέβαλε τὰ σεβάσματα αὐτοῦ.

Τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἐκοιμήθησαν ἐν τοῖς ἀνακτόροις ὁ Σεῖχ-σουλ-ισλάμης, ὁ βεζύρης, ὁ Μιδχάτ πασσάς καὶ ὁ Χουσεῖν Ἀβνή πασσάς. Τῆς τιμῆς ταύτης κατόρθωσεν ὁ ἀπαλλαγῆ ὁ Χρηστάκη ἐφέντη καὶ τοὶ παρακλήθης νὰ μείνῃ ἐκεῖ.

Ὁ νέος Σουλτάνος ἀθρομήτως ὑπεσχέθη ἅμα τῇ ἀναρρήσει αὐτοῦ ὅπως ὅλη ἡ χρηματικὴ περιουσία ἣν εἶχε συλλέξει ὁ Σουλτάν Ἀζίζ διαβιβάσθῃ εἰς τὸ κεντρικὸν Ταμεῖον καὶ διατεθῆσιν τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους. Κατὰ τὰ ἀδόξενα, ἡ περιουσία αὕτη, ἥτις ἐσφραγίσθη ἤδη, λέγεται ἀνερχομένη εἰς 50 ἕως 60 ἑκατομμύρια λιρῶν Τουρκικῶν. Προχείρως ἡ Α. Α. Μ. καὶ διὰ τὰς δαπάνας τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ οἴκου ἐπρομηθεύθη ἱκανὸν ποσὸν παρὰ τοῦ τῆς ἰδιαιτέρας Αὐτοῦ τραπέζιου Ἐξ. Χρηστάκη ἐφέντη Ζωγράφου.

Τὴν αὐτὴν νύκτα γενικὴ φωτοχυσία ἔβλιν τῶν δημοσίων καταστημάτων καὶ τῶν πλοίων, ἅπερ ἀπὸ πρώτας ἦσαν σημαιστόλιστα. Ἡ ἑορτὴ τοῦ ἐνθρονισμοῦ θέλει διαρκέσει τρεῖς ἡμέρας, κατ' αὐτὰς δὲ τὰ δημόσια γραφεῖα σχολάζουσιν, οἱ δὲ κανονισμοὶ ἐπαναλαμβάνονται κατὰ τὰς διατεταγμένας ὥρας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Νεωτάτη τηλεγραφικὴ εἰδησις.

Κ]ΠΟΛΙΣ, 7 Ἰουνίου 1875. ὥρα 7. 7. μ. μ.

Ὁ «Χρόνος» βεβαίως σταθερὸν σκοπὸν τῆς Ἀγγλίας, ὅπως παρεμποδίσῃ τὴν Ῥωσσίαν τοῦ νὰ παραβιάσῃ τὴν συνθήκην τοῦ 1856. Ὁ Κζάρος θὰ παρατείνῃ τὴν εἰς Ἐμεν διαμονὴν του.

— Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ Σαββάτου ἐκ Κοπενάγης ὁ βασιλεὺς ἔμελλε νὰ ἐξέλθῃ πρώτην φορὰν ἐφ' ἀμάξης κλειστής εἰς περιπάτον τὴν Κυριακὴν.

— Ἡ πρὸς τιμὴν τοῦ ὀνόματος τῆς Α.Υ. τοῦ διαδόχου τοῦ Ἑλλην. θρόνου ἑορτὴ ἐτελέσθη μεγαλοπρεπῶς καὶ λαμπρῶς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μνήμης τοῦ φερωνύμου ἁγ. Κωνσταντίνου, οὐ μόνον ψαλίσης ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Νικολάου τῆς ὀρισμένης δοξολογίας ἐν ἧ πλήθος λαοῦ καὶ ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι παρῆσαν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐσπέρας ἐπαιάνισεν ἡ μουσικὴ, ἐγένοντο φωταψαίαι καὶ ἐκάησαν πυροτεχνήματα.

— Καὶ ὑπὲρ τῆς υγείας τοῦ βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου ἐψάλη καὶ ἐνταῦθα δοξολογία τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας Τριάδος.

— Ὁ νομάρχης Κυλάδων κ. Κρεββατᾶς εὐθὺς ὡς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ἐπέλαβετο ἐπιμελῶς τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν δια-

φόρων κλάδων τῆς ὑπηρεσίας. Μεμορφωμένος δ' ἀνὴρ καὶ φιλόμουσος τυγχάνων ἤρξατο ἀπὸ τῆς ἐκπαιδεύσεως. Καὶ δὴ καλέσας τὸν Γυμνασιάρχην κ. Μάτσαν ἐπεσιέψατο μετ' αὐτοῦ τὸ Γυμνάσιον ἐν πρώτοις καὶ τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα. Παραμείνας δ' ἐν ταῖς τάξεσι ἀπηύθυνεν ὁ ἴδιος ἐρωτήσεις πρὸς τοὺς μαθητὰς, ἐμφανίζοντας ὅτι ὁ κ. Κρεββατᾶς τυγχάνει γεγευμένος παιδείας καὶ γραμμάτων ἔμπειρος.

— Μετετέθη εἰς Κεραλληνίαν ὁ Εἰσαγγελεὺς Σύρου κ. Καρύδας ἀντ' αὐτοῦ δὲ μετετέθη εἰς Σύρον ὁ εἰσαγγελεὺς Κερκύρας κ. Κλοτσάρης ἱκανός, ὡς πληροφοροῦμεθα, ὑπάλληλος, ἀλλ' ὅστις, ὡς λέγεται, δὲν δέχεται τὴν εἰς Σύρον μετάθεσιν διὰ λόγους ἰδίου. Ἐν τοιαύτῃ τέλος πάντων περιπτώσει ὁ κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός δὲν θέλει προαγάγῃ εἰς τὴν κενὴν θέσιν συμφώνως πρὸς τὰς εὐχὰς ὀλοκλήρου τοῦ τύπου τὸν τῆς ἀντισαγγελέα κ. Σαπουνητζᾶκη νέον δίκαιον μὲν καὶ ἱκανὸν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν, ὡς εἶδειε πάντοτε, καὶ ἰδίως ἐν τῇ παρουσίᾳ συνόδῳ τῶν Κακουργιοδικῶν, χρηστὸν δὲ τοὺς τρόπους καὶ τὴν συμπεριφορὰν καὶ τὴν κοινὴν ἀγάπην καὶ ὑπόληψιν χαίροντα;

— Εἰς Ἄνω μερίαν παρὰ τὴν Καλανδριανὴν ἀνεκαλύφθη, ὡς ἐμάθαμεν, φρέαρ ἀρχαῖον πλήρες ὕδατος.

— Μεγαλοπρεπῆς καὶ λαμπρὰ ὑπέροπε ἐτελέσθη ἡ ἑορτὴ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐν τῷ τῆς ἁγ. Σύρου ὁμωνύμῳ ναῷ. Διάφορα ποτὰ καὶ γλυκίσματα προσηνήχθησαν τοῖς προσελθοῦσι προσκυνηταῖς, καὶ πολλὰ τὸ ἐσπέρας ἐκάησαν πυροτεχνήματα, χάρις εἰς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ φιλοκαλίαν τῶν εὐλαβῶν ἐπιτρόπων τοῦ Ναοῦ. Ὁ ναὸς οὗτος, ὡς γνωστὸν, εἶναι ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων τῆς Σύρου ὀρθοδόξων ναῶν διότι ἐπιγραφή ἐπὶ τῆς θύρας αὐτοῦ λέγει ὅτι ἐπεδιωρθώθη τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1694 ὑπὸ τοῦ ἱερέως Γεωργίου Κομνηνοῦ οἰκονόμου καὶ Νοταρίου εἰς μνημόσυνον τῶν κειτόρων αὐτοῦ.

— Δι' ἐργασίαι τοῦ κακουργιοδικεῖου ἐξακολουθοῦσιν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως δὲ τοῦ παρελθόντος (φύλλου τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν ἐδικάσθησαν οἱ ἐξῆς κατηγορούμενοι.

1) Δημ. Λαζάρου ἡ Τζελέφας στρατιώτης ἐπὶ βιασμῷ οὗτος κατεδικάσθη εἰς εἰρκτὴν πέντε ἐτῶν καὶ πέντε ἡμερῶν.

2) Γιαννάκης Πόγκας ἡ Κουφός ἐτῶν ἐγδοήκοντα ἐπὶ ἀναιρέσει κατὰ τοῦ ἡλιθίου υἱοῦ του οὗτος κατεδικάσθη εἰς εἰρκτὴν πέντε ἐτῶν καὶ πέντε ἡμερῶν.

3) Αἰκατερίνη Κοδόστη ἐπὶ φαρμακείᾳ ἡ δίκη ταύτης ἀνεβλήθη ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου.

4) Ἰων. Λεσφάκης ἐπὶ πλαστογραφίᾳ τῶν ποικτικῶν τῆς ἐκλογῆς τοῦ εἰδικοῦ Παρέδρου τοῦ χωρίου Ῥογῶν τοῦ Δήμου Ἀνδρου οὗτος ἠθωώθη.

5) Νικόλαος Καλογρίδης ἐπὶ φόνῳ οὗτος ἠθωώθη.

6) Ἰωσήφ Χαλαβαζῆς ἐπὶ ὑπεξαίρεσει καὶ οὗτος ἠθωώθη.

7) Ἡλίας Πάποβιτζ ἐπὶ ἀποπειρᾷ ἀναιρέσεως ἡ δίκη τούτου ἀνεβλήθη ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου.

— Διὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Λύστριακοῦ τῆς Κυριακῆς ἀφίχθη καὶ ἀνεχώρησεν ἀμέσως διὰ Κρήτην ὁ ὑποναύαρχος Χασάν πασσάς μεταβαίνων ἵνα ἀναλάβῃ τὴν γενικὴν διοίκησιν τοῦ ἐν Σούδα τουρκικοῦ στόλου.

— Ἐξ ἔβλιν τῶν περιχώρων τῆς Σμύρ-

νης μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐπισκέπτονται τὸ Ἑλληνικὸν πολεμικὸν πλοῖον «Σύρον». Πάντας δὲ συνεκίνησε γέρον Σμυρναῖος ὅστις μεταβάς πρὸς ἐπίσκεψιν ἠσπάσθη δακρύων ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ τὴν πρῶραν τοῦ μικροῦ Ἑλληνικοῦ πλοίου.

— Κατ' ἰδιαιτέραν πρὸς τὸν «Ἥλιον» ἀλληλογραφίαν οἱ Τούρκοι τοῦ Ἡρακλείου τῆς Κρήτης πρὸ ἡμερῶν ἐζήτησαν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως στρατὸν ὡς μὴ ἔχοντες ἀσφάλειαν ἐκ μέρους τῶν Χριστιανῶν.

— Κατὰ τὴν αὐτὴν, οἱ ἐν Ἡρακλείῳ Χριστιανοὶ καὶ Τούρκοι ἀκούσαντες τοὺς κανονοβολισμοὺς τοῦ φρουρίου οἵτινες ἀνήγγελλον τὴν ἐκθρόνισιν τοῦ Ἀζίζ καὶ τὴν ἀνάρρησιν τοῦ Μουράτ Ε'. ἐνόμισαν αὐτοὺς ὡς σύνθημα σφαγῆς καὶ ὠχυρώθησαν ἐντὸς τῶν οἰκιῶν, πολλοὶ δὲ καὶ ἐκρύβθησαν ἐν τοῖς προξενείοις.

— Κατ' ἀλληλογραφίαν ἐξ Ἀταλαιας οἱ ἐκεῖ Τούρκοι πρὸ μηνῶν ἀπειλοῦσι τοὺς Χριστιανούς, ἐπιτίθενται δὲ κατ' αὐτῶν πολλάκις. Πρὸ τινων ἡμερῶν ἐφρονεῦθη Ἑλλην τις ὑπὸ Τούρκου εἰς χωρίον πλησίον τῆς Ἀταλαιας, οἱ ἐκεῖ δὲ Χριστιανοὶ ἐθεώρησαν τοῦτο ὡς σύνθημα σφαγῆς οἱ φονεῖς συνελήθησαν ἀλλ' ἄγνωστον ἂν θὰ τιμωρηθῶσι, ὡς γνωστὸν εἰς Ἀττάλειαν κατοικοῦσι πλέον τῶν τριῶν χιλιάδων Τούρκων Πελοποννησίων καὶ Εὐβοέων ἀποικισθέντων ἐκεῖ μετὰ τὴν Ἑλλην. ἐπανάστασιν ὑπὸ Μαχμουτ φανατικῶν δὲ καὶ πνεόντων μίσος κατὰ τῶν Χριστιανῶν καὶ ἰδίως τῶν Ἑλλήνων.

— Τηλεγραφικῶς ἀνηγγέθη ἐνταῦθα ὅτι ὁ πρώην Σουλτάνος Ἀζίζ ἀπέβίωσεν, αὐτοκτονήσας ἐν τῷ παλατίῳ Τσαραγᾶν διὰ ψαλλίδος.

— Ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις, κατὰ τὸν «Αἰῶνα», ἀποῦ προηγουμένως τηλεγραφικῶς ἐζήτησε καὶ ἔλαβε τὴν ἄδειαν τοῦ Βασιλέως, ἀνεγνώρισεν τὴν ἐν Κων]πόλει τελεσθεῖσαν μεταβολὴν. Ἡ Ἑλλὰς ὑπῆρξεν ἐκ τῶν πρώτων ἀναγνωρισασῶν Δυνάμεων τὴν ἐν Τουρκίᾳ μεταβολὴν τῆς 18 Μαΐου. Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία προηγήθησαν κατὰ τινὰς ὥρας. Ἡδὴ, κατὰ ληφθὲν τηλεγράφημα ἀνεγνώρισαν ταύτην καὶ αἱ τρεῖς Βόρειοι δυνάμεις.

— Ἐν τῷ σερασκεράτῳ ἡ ἀναγόρευσις τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου Μουράτ Ε'. ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἐν Κων]πόλει διαμένοντος σερίφου τῆς Μέκκας Ἀμποῦλ Μετλάπ ἐφέντη γέροντος ἑκατοντούτους, κατὰ τὰς ἐφημερίδας τῆς Κων]πόλεως.

— Ἡ ἡμέρα τῆς ἐπισήμου περιζώσεως τῆς σπάθης τοῦ Κράτους τῶν Ὀσμανιδῶν, ἥτις τελεῖται μετὰ λαμπρᾶς παρατάξεως ἐν Ἐγυπτῷ, μὴ δρισθεῖσα ἔτι, θέλει ἀκολούθως γνωστοποιηθῆ ἐπισήμως.

— Διὰ τοῦ τελευταίου ἐκ Μασσαλίας καταπλεύσαντος ἀτμοπλοίου ἐκομίσθησαν εἰς τὴν Ἐθνικὴν τράπεζαν τὰ ἐν τῷ νομισματοκοπέῳ τῶν Παρισίων ἐκτυπωθέντα νέα χρυσὰ νομίσματα ἑκατοντάδραχμα, εἰκοσάδραχμα, δεκάδραχμα καὶ πεντάδραχμα ἀξίας 500,000 δραχμῶν,

— Ἐκτὸς τῶν κακουργησάντων ἐν τινὶ πλοίῳ Ἑλλήνων ναυτῶν οἵτινες καὶ κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον ἐν Ἀγγλίᾳ, καὶ οἵτινες ἀπηγχονίσθησαν τῇ 23]14 λέγοντος μηνός, καὶ ἄλλο φρικῶδες κακούργημα διεπράχθη ὑπὸ Ἑλλήνων ναυτῶν παρὰ τοὺς

αίγυπτος της Βρασιλίας. Τη 4η Ιανουαρίου τρεις Έλληνες και δύο Ιταλοί ναῦται τοῦ ἀγγλικοῦ πλοίου Castell ἐφόρευσαν τὸν πλοίαρχον Βέστ και ἄλλους τρεῖς πειραθέντες ἐπειτα νὰ φονεύσωσι τοὺς ἀπολειφθέντας ἀγγλους ἀπέτυχον· δύο ἐκ τῶν Ἑλλήνων (Γεώργιος Πάνος και Νικόλαος Μωρόλος) ἐφονεύθησαν, ὁ δὲ τρίτος (ὀνόματι Χρήστος Σάμπος) καταδαμασθεὶς ἐτέθη εἰς σιδερέα δεσμά. Οἱ Ἱταλοὶ ἔδραπέτευσαν, τὸ δὲ πλοῖον μετὰ τοῦ τετραυματισμένου δεσμώτου Ἑλλήνου και τῶν ἀπολειφθέντων Ἀγγλων ἀφίκετο εἰς Queenstown. Τοιαῦτα και τηλικαῦτα κακουργήματα διαπράττονται ὡς μὴ ὄφειλεν ἀλλοπαλλήλως ὑπὸ ἑλλήνων θαλασσιῶν ἐπὶ ἀγγλικῶν πλοίων, σήμερον ὅτι ἡ Ἑλλάς ὀφείλει πρὸ πάντων νὰ ἐξευμενίσῃ τὴν πρὸς αὐτὴν ἀσυμπαθὲς διακειμένην κοινὴν γνώμην ἐν Ἀγγλίᾳ. Ὅποια κατὰρα ἐπικρέμαται κατὰ τοῦ πολυπαθοῦς ἔθνους τῶν Ἑλλήνων!

— Κατὰ τὸν «Ἐσπερον», τὸν πεσόντα Σουλτάνον ὑπῆρτον 6,900 ὑπηρέτων, ἀρσενικῶν και θηλυκῶν.

Οὐδεὶς ὅμως ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπέθανεν, ἢ ἐκινδύνευσεν κἄν.

Ἱπποκόμους δὲ και ἠνιόχους εἶχεν ὁ μέγας αὐτὸς τῶν πιστῶν ἡγεμῶν 935, Ἱππους δὲ 625. Ἠγόραζε δὲ ἐξ Εὐρώπης κατ' ἔτος 25 ἀμάξας, ἐξ ὧν πολλαὶ ἐτιμῶντο ἀντὶ 400,000 φράγκων ἐκάστη.

Πρὸς συντήρησιν δὲ τοῦ Σουλτάνου θηριοτροφείου ἔδαπανᾶτο κατ' ἔτος ἐν ἑκατομύριον φράγκων, διότι ἐτρέφοντο ἐν αὐτῷ 450 λέοντες, τίγρεις, πάνθηρες, και καμηλοπαρδάλεις.

Ὁ γυναικωνίτης τοῦ Σουλτάνου περιλάμβανε 4,200 γυναῖκας, αἵτινες εἶχον χρεῖαν, μόνον δι' ἀγορὰν σακχάρου, 400,000 φράγκων κατ' ἔτος.

Πρὸς τροφὴν τῶν ἐν τῇ τουρκικῇ αὐλῇ ἔδαπανῶντο 12,000,000 φράγκων κατ' ἔτος.

Εἶχε δὲ ὁ Σουλτάνος 48 ἰατροὺς και φαρμακοποιούς, οἵτινες ἐλάμβανον κατ' ἔτος 657,000 φράγκων ἀμοιβήν.

Ἱερεῖς δὲ εἶχε δώδεκα, εἰς οὓς ἐχορήγει ἐν ὄλῳ κατ' 44,000 φράγκων.

Ὁλόκληρος δ' ἡ ἐνιαυσία τοῦ Σουλτάνου δαπάνη ἀνέβαινεν εἰς 50,000,000 φράγ.

Πρὸς κατασκευὴν δὲ παντοίων ἀνακτόρων ἔδαπάνησε θησαυροὺς ἀμυθῆτους.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

(Ἐταιρίας Βορδεάρον)

Κων)πολις 21)2 Ἰουνίου.— Πάντα τὰ ἐκ τῆς Εὐρώπης τηλεγραφήματα βεβαιοῦσι τὴν καλὴν ἐντύπωσιν ἣν ἐπροξένησεν ἡ ἐπαναστάσις. Αἱ δυνάμεις θέλουσι διευκολύνει τὴν ὁδὸν τοῦ νέου Σουλτάνου.

Τὸ γὰρ τοῦ Σουλτάνου διατρεῖ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοὺς ὑπουργοὺς οἵτινες ὑπέγραψαν τὴν πτῶσιν τοῦ Ἀζίζ, ὑπόσχεται μεγάλας μεταρρυθμίσεις πολιτικὰς και κοινωνικὰς, ἀναδιοργάνωσιν ὅλων τῶν κλάδων τῆς ὑπηρεσίας, ἐπικυροῖ τὰς ὑφισταμένας συνθήκας μετὰ τῶν ξένων δυνάμεων, ἀφίνει δὲ ὑπὲρ τοῦ Κράτους 7,000,000 φράγκα ἐκ τῆς ἐπιχορηγήσεώς του.

Κων)πολις 22)3 Ἰουνίου.— Οἱ πρεσβευταὶ τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας και τῆς Ἑλ-

λάδος συνεχάρησαν ἀπὸ τῆς χθὲς ἐν ὀνόματι τῶν κυβερνήσεών των τὸν νέον Σουλτάνον Οἱ πρεσβευταὶ τῆς Ῥωσσίας, Γερμανίας και Αὐστρίας μόλις σήμερον τὸν συνεχάρησαν.

Παρίσιοι, 21)2 Ἰουνίου.— Ἡ Γαλλία ἀνεγνώρισε τὸν νέον Σουλτάνον. Κατὰ τὰς ἀλλαγῶθην εἰδήσεις και αἱ λοιπαὶ δυνάμεις θὰ πράξωσι τὸ αὐτό.

ἘΞΩΤΕΡΙΚΑ

—ο—

Ἀγγλία.— Αἱ ἐφημερίδες ἐπιδοκιμάζουσι τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως νὰ μὴ συμμετάσχῃ τοῦ πολιτικοῦ προγράμματος τῶν τριῶν αὐτοκρατόρων.

Βουλγαρία.— Κατὰ τὴν «Πολιτικὴν Ἀλληλογραφίαν», ἡ ἐν Βουλγαρίᾳ ἐπαναστάσις δὲν προεκλήθη ὑπὸ τῶν κινήματων τῆς Βοσνίας και τῆς Ἑρζεγοβίνης, ἀλλ' εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα πολυετῶν και συντόνων ἐνεργειῶν. Αἱ παρασκευαὶ ἤρξαντο ἀπὸ τοῦ 1868, μετὰ τὴν καταστολὴν τῆς τότε στασιαστικῆς ἀποπειράς. Ἐκτοτε διωρίσθησαν ἀνὰ πᾶσαν τὴν Βουλγαρίαν μυστικοὶ πράκτορες, εἰσπράττοντες παρὰ παντὸς Βουλγάρου, γνωστοῦ ὡς «πατριώτου», ἐτήσιον φόρον ἐκ 40—80 γροσίων. Διὰ τῶν χρημάτων τούτων ἠγοράζοντο ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὄπλα, εἰσαγόμενα κρυφίως εἰς Βουλγαρίαν, ἠτοιμάζοντο δὲ πολεμοφόδια και στρατιωτικὰ ἀποσκευαί. Τὸ παρελθὸν ἔτος κατηρτίσθη παρὰ τὸν ΑἼμον κομητάτον καταγράφον πάντας τοὺς μαχίμους Βουλγάρους και μνημόν εἰς τοὺς «εὐ φρονούντας» (ἐκ τοιούτων δὲ σύγκειται τὸ μέγα μέρος τοῦ λαοῦ) νὰ ὦσιν ἔτοιμοι διὰ τὴν πρώτην Μαΐου 1876. Καὶ ἀληθῶς τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐγένετο γνωστὸς εἰς τοὺς συνωμῶτας ὁ τόπος τῆς συναθροίσεως και διενεμήθησαν αὐτοῖς τὰ ὄπλα.

Γαλλία.— Ἡ «Γαλλία» ἡ ἐφημερίς τοῦ Αἰμιλίου Γираρδίνου, ἀποκαλύπτουσα τὰ «μυστικὰ» ἀνατολικά σχέδια τοῦ Βίσμαρκ λέγει σὺν τοῖς ἄλλοις, ὅτι ὁ Γερμανὸς ἀρχικαγκελάριος ἐπιθυμεῖ τὴν ἀνίδρυσιν μεγάλου ἑλληνικοῦ βασιλείου, κατέχοντος σπουδαίαν θέσιν μετὰ τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Μεσογείου.

Μακεδονία.— Ἐκ τῶν ἐνδοτέρων τῆς Μακεδονίας γράφουσιν ὅτι τὰ πράγματα αὐτόθι εἶνε πολὺ ἐξηρησιμένα. Πανταχοῦ δὲ Τούρκοι και χριστιανοὶ ὀπλίζονται φοβούμενοι οἱ μὲν τοὺς δέ. Λέγεται ὅτι ὁ ἐν Στρωμνίτση τῆς Μακεδονίας Ἑλλήν ἰατρός κ. Κ. Σακελλαρόπουλος συνελήθη ὑπὸ τῶν Τούρκων και ἐφυλακίσθη ὡς ἐνοχος ἐπαναστατικῶν κινήματων.

Θεσσαλία.— Ἀνηγγέλθη ὅτι ἐκ τοῦ ἐν Ἀλμυρῷ φρουροῦντος τάγματος τῶν Χουντούτ.δων ἐλειποτάκτης δεκανεὺς τις Γιουσούφ καιλούμενος μετὰ δώδεκα στρατιωτῶν και σχηματίσας συμμορίαν περιφέρεται εἰς τὰ παρακείμενα τῇ μεθορίῳ ποιμνιοστάσια. Ἐπὶ τοῦτο παρηγγέλθησαν αἱ στρατιωτικαὶ και δημοτικαὶ ἀρχαί, ἵνα αἱ μὲν ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν τῶν μεταβατικῶν ἀποσπασμάτων, αἱ δὲ τὴν τῶν κατοίκων τῶν μεθορίων χωρίων ὅπως ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀποπειραθῶσι νὰ διαπράξωσιν ἐγκλημά τι ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἀποκρουσθῶσιν ἀποτελεσματικῶς.

Βουλγαρία.— Κατ' ἐπισήμους ἐκ Φιλιππουπόλεως και ἄλλων μερῶν ἐκθέσεις, ἐσφάγησαν χιλιάδες ἀνθρώπων καθ' ὅλην τὴν Βουλγαρίαν. Αἱ ὀμότητες τῶν φανατικῶν Τούρκων εἶναι ἀνεκδιήγητοι. Δὲν ἐφείσθησαν οὔτε γυναικῶν, οὔτε παίδων. Ἐνιαχοῦ διεπέρασαν τοὺς κατοίκους ἐν στόματι μαχαίρας. Χωρὶα δλόκληρα πυρποληθέντα ἐλεηλατήθησαν, πολλαὶ δὲ γυναῖκες ἀτιμασθεῖσαι ἀπήχθησαν αἰχμάλωτοι. Φόβος δὲ και τρόμος κατέλαβεν ὅλους τοὺς χριστιανούς ἰδόντας τὰς ὀμότητας ταύτας τοῦ ἀγρίου ὀθωμανικοῦ ὄχλου.

Τοσαῦτα ἦσαν αἱ σφαγαὶ και αἱ ἄλλαι κακουργαί τῶν ἐνοπιῶν Τούρκων και τῶν ἀτάκτων στρατιωτικῶν ἐν Βουλγαρίᾳ, ὥστε αἱ ἀρχαὶ ἐβιάσθησαν νὰ λάβωσι σύντονον πρόνοιαν και ἀσπληρὰ μέτρα πρὸς καταστολὴν τῶν τοσοῦτων κακουργημάτων.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ κ. Ι. Κ. ΧΟΥΜΗΣ προμηθευθεὶς ἐξ Εὐρώπης πωλεῖ εἰς εὐθνηοτάτας τιμὰς.

ΟΜΜΑΤΟΥΛΙΑ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΑ (Pince-nez fumés) και Ὀμβρέλλας θερινὰς μεταξωτάς, ἐξ ἀλμπαγᾶ και βαμβακεράς.

ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ

νέον συνέστησαν οἱ κ. Α. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ και Ν. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ παρὰ τὸ ταχυδρομεῖον.

Ἐν αὐτῷ πωλεῖται **ΣΥΡΟΣ ΑΘΗΝΩΝ** και **ΒΙΕΝΝΗΣ** καθὼς και **ΚΡΕΡΑ ΦΑΓΗΤΑ**.

ΕΤΟΙΜΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

διαφόρων εἰδῶν και ποιότητων πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Π. ΚΥΠΡΙΑΔΟΥ εἰς εὐθνηοτάτας τιμὰς.

Διδάσκαλος τῆς τε γαλλικῆς και ἰταλικῆς γλώσσης και τῆς διπλογραφίας ἐπὶ δέκα κατὰ συνέχειαν ἔτη διδάξας δι' ἀπλουστάτης μεθόδου εἰς δημοσίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως θέσεις και ἰδίως εἰς τὴν ἐν Φαναρίῳ μεγάλην τοῦ Γένους Σχολὴν και ἐφοδιασμένος μετὰ πιστοποιητικὸν τῆς χρηστικῆς διαγωγῆς αὐτοῦ ζητεῖ κατ' οἶκον μαθήματα.

Ὁ βουλόμενος περισσοτέρας πληροφορίας ἀποτανηθῆτω πρὸς τοὺς Κ. Κ. Ἀ. Δελλασούδα ἐμπορογράφτην και Π. Σαμψωνίδην βιβλιοδέτην.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΜΠΑΝΗ.